

Czwartek, 10 czerwca 2021 r.

P9_TA(2021)0294

Sytuacja w Afganistanie

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 czerwca 2021 r. w sprawie sytuacji w Afganistanie (2021/2712(RSP))

(2022/C 67/16)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Afganistanu,
 - uwzględniając umowę „Wspólna droga naprzód” z 2 października 2016 r., zawartą między UE a Afganistanem i dotyczącą migracji,
 - uwzględniając Umowę o współpracy na rzecz partnerstwa i rozwoju między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Islamską Republiką Afganistanu, z drugiej strony, podpisaną 18 lutego 2017 r.,
 - uwzględniając oświadczenie Rady Północnoatlantyckiej z 9 grudnia 2020 r. w sprawie afgańskich negocjacji pokojowych,
 - uwzględniając uwagi prezydenta Bidena z 14 kwietnia 2021 r. w sprawie dalszych działań w Afganistanie,
 - uwzględniając dokument pt. „Samodzielność dzięki ramom wzajemnej odpowiedzialności”, uzgodniony podczas konferencji w sprawie Afganistanu, która odbyła się w dniach 4–5 października 2016 r. w Brukseli,
 - uwzględniając międzynarodową konferencję darczyńców na szczeblu ministerialnym z 2020 r. (konferencja w sprawie Afganistanu), która odbyła się w dniach 23–24 listopada 2020 r.,
 - uwzględniając wspólne oświadczenie wiceprzewodniczącego Komisji i wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz ministra spraw zagranicznych Indii z 4 maja 2021 r. w sprawie Afganistanu,
 - uwzględniając komunikat specjalnych wysłanników i specjalnych przedstawicieli Unii Europejskiej, Francji, Niemiec, Włoch, NATO, Norwegii, Zjednoczonego Królestwa i Stanów Zjednoczonych z 7 maja 2021 r. w sprawie afgańskiego procesu pokojowego,
 - uwzględniając badanie dotyczące produkcji opium w Afganistanie za rok 2020, opublikowane wspólnie przez afgański Krajowy Urząd Statystyczny i Informacyjny oraz Biuro Narodów Zjednoczonych ds. Narkotyków i Przemocności w kwietniu 2021 r.,
 - uwzględniając wytyczne UE w sprawie promowania i ochrony praw dziecka, w sprawie dzieci w konfliktach zbrojnych oraz w sprawie obrońców praw człowieka,
 - uwzględniając rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie Afganistanu,
 - uwzględniając rezolucje Rady Praw Człowieka ONZ w sprawie Afganistanu,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 10 grudnia 1948 r.,
 - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 1966 r.,
 - uwzględniając art. 132 ust. 2 Regulaminu,
 - uwzględniając art. 144 ust. 5 i art. 132 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w lutym 2020 r. Stany Zjednoczone i talibowie podpisali porozumienie, które umożliwiło pierwsze od 2001 r. bezpośrednie rozmowy między talibami a przedstawicielami Islamskiej Republiki Afganistanu;
- B. mając na uwadze, że 14 kwietnia 2021 r. sekretarz stanu USA Anthony Blinken ogłosił jednostronne wycofanie wojsk USA do 11 września 2021 r.; mając na uwadze, że sojusznicy NATO postępują według zasady wspólnego działania („in together, out together”) i w związku z tym wycofają się w tym samym czasie;

Czwartek, 10 czerwca 2021 r.

- C. mając na uwadze, że rozmowy pokojowe w Afganistanie między rządem afgańskim a talibami rozpoczęły się w 2020 r. w Ad-Dausze; mając na uwadze, że nie dotrzymano porozumienia o zawieszeniu broni, rozmowy pokojowe znajdują się obecnie w impasie, a talibowie czekają na wycofanie wojsk sojusznicznych;
- D. mając na uwadze, że od 2001 r. UE dzięki swej aktywnej obecności w Afganistanie wspiera rozwój społeczny i gospodarczy oraz koordynuje pomoc międzynarodową; mając na uwadze, że wiele państw członkowskich UE, partnerzy NATO i kraje sojusznicze przyczyniają się do stabilizacji i rozwoju Afganistanu, przeznaczając na ten cel zasoby wojskowe i cywilne oraz ponosząc wiele ofiar i strat; mając na uwadze, że stabilny, niezależny i samowystarczalny Afganistan, który nie będzie bezpiecznym schronieniem dla ugrupowań terrorystycznych, ze względów bezpieczeństwa nadal stanowi żywotny interes UE, NATO i ich państw członkowskich;
- E. mając na uwadze, że zasadnicze znaczenie ma utrzymanie postępów poczynionych w Afganistanie w ciągu ostatnich dwudziestu lat, w szczególności w dziedzinie praw człowieka i podstawowych wolności;
- F. mając na uwadze, że reprezentacja kobiet i ich praw podczas afgańskich rozmów pokojowych nie jest proporcjonalna i że w związku z tym niezbędne jest bardziej zdecydowane podejście negocjujących stron;
- G. mając na uwadze, że kobiety, dzieci i mniejszości etniczne w największym stopniu odczuwają niepowodzenie afgańskich rozmów pokojowych i ucierpią w wyniku prób rozwiązania konfliktu metodami wojskowymi; mając na uwadze, że afgańskie kobiety już zaczęły ograniczać swoją swobodę przemieszczania się, aby zmniejszyć grożące im ryzyko, a dostęp dzieci do edukacji i zabawy jest utrudniony ze względu na zagrożenie przemocą;
- H. mając na uwadze, że sytuacja w zakresie bezpieczeństwa w Afganistanie stopniowo się pogarsza, rośnie liczba ataków na siły afgańskie, a także ukierunkowanych zabójstw afgańskich działaczy, pracowników mediów, nauczycieli, lekarzy, sędziów i urzędników rządowych; mając na uwadze, że liczba ataków talibów znacznie wzrosła od początku afgańskich rozmów pokojowych, a celem tych ataków jest przejęcie kontroli nad terytoriami kontrolowanymi przez rząd; mając na uwadze, że w raporcie Global Terrorism Index za rok 2020 Afganistan oceniono jako państwo najsilniej dotknięte terroryzmem; mając na uwadze, że spośród 36 mln mieszkańców tego kraju przesiedlono 4 mln osób; mając na uwadze, że 3 mln osób żyje w sytuacji przesiedlenia wewnętrznego w wyniku przemocy, a kolejny milion – z powodu klęsk żywiołowych; mając na uwadze, że 2,5 mln Afgańczyków już uciekło z kraju w poszukiwaniu bezpieczeństwa, a większość z nich osiedliła się w Iranie i Pakistanie;
- I. mając na uwadze, że Afganistan jest największym beneficjentem unijnej pomocy rozwojowej na świecie; mając na uwadze, że w ciągu ostatnich 20 lat wkład UE na rzecz Afganistanu doprowadził do znacznej poprawy, jeżeli chodzi o wzrost średniej długości życia, umiejętność czytania i pisania, umieralność matek i dzieci oraz prawa kobiet; mając na uwadze, że w latach 2002–2020 UE udostępniła ponad 4 mld EUR, a ponadto już zadeklarowała 1,2 mld EUR na pomoc długoterminową i nadzwyczajną na lata 2021–2025; mając na uwadze, że zobowiązaniu temu towarzyszył komunikat UE i państw, które łącznie odpowiadają za około 80 % całkowitej oficjalnej pomocy rozwojowej dla Afganistanu, a w komunikacie tym podkreślono kluczowe elementy wymagane do dalszego otrzymywania pomocy, w tym stałe zaangażowanie na rzecz demokracji, praworządności i praw człowieka;
- J. mając na uwadze powszechny brak odpowiedzialności za zamachy i zabójstwa w Afganistanie; mając na uwadze, że 12 marca 2021 r. członkowie Rady Bezpieczeństwa ONZ potępił alarmującą liczbę ataków wymierzonych w ludność cywilną w Afganistanie;
- K. mając na uwadze, że do niedawnej gwałtownej eskalacji przemocy doszło w kontekście długotrwałych, powszechnych naruszeń praw człowieka w Afganistanie przez terrorystów, ugrupowania zbrojne i siły bezpieczeństwa, między innymi egzekucji pozasądowych, tortur i przemocy seksualnej; mając na uwadze, że według szacunków w trwającej 20 lat wojnie zginęło około 150 000 osób, w tym 35 000 cywilów;
- L. mając na uwadze, że od 2001 r. w Afganistanie poczyniono widoczne postępy w zakresie praw kobiet i dziewcząt, w tym jeśli chodzi o dostęp do edukacji i opieki zdrowotnej oraz możliwość udziału w życiu obywatelskim i politycznym; mając na uwadze, że te pozytywne zmiany są zapewne największym osiągnięciem w rozwoju Afganistanu w ostatnim czasie; mając na uwadze, że ten częściowy postęp jest obecnie zagrożony i wymaga pilnej ochrony i wzmocnienia;
- M. mając na uwadze, że pomimo tych pozytywnych zmian kobietom i dziewczętom nadal codziennie zagrażają poważne problemy, takie jak bariery w dostępie do podstawowych usług, a także agresja, w tym przemoc domowa, przemoc seksualna i przemoc ze względu na płeć; mając na uwadze, że według wskaźnika dotyczącego kobiet, pokoju i bezpieczeństwa za lata 2019–2020 Afganistan znalazł się na drugim miejscu wśród krajów najgorszych dla kobiet; mając na uwadze, że w zamachu bombowym na szkołę żeńską Sayed al-Shuhada w Kabulu 8 maja 2021 r. zginęło co najmniej 85 osób, a 147 zostało rannych, przy czym większość ofiar to uczennice; mając na uwadze, że 2 marca 2021 r. w Dżalalabadzie zamordowano trzy dziennikarki;

Czwartek, 10 czerwca 2021 r.

- N. mając na uwadze, że pandemia COVID-19 doprowadziła do znacznego zwiększenia wskaźnika ubóstwa w Afganistanie; mając na uwadze, że środki wprowadzone w związku z COVID-19 oraz pogarszająca się sytuacja w zakresie bezpieczeństwa doprowadziły do ograniczenia dostępu ludności afgańskiej do pomocy humanitarnej;
- O. mając na uwadze, że w 2021 r. w Afganistanie wystąpi prawdopodobnie susza, w wyniku której obecna liczba 5,5 mln osób znajdujących się w sytuacji kryzysowej braku bezpieczeństwa żywnościowego jeszcze wzrośnie, a dodatkowo 17,6 mln osób stanie prawdopodobnie w obliczu poważnego braku bezpieczeństwa żywnościowego;
- P. mając na uwadze, że w 2018 r. koszty gospodarcze terroryzmu w Afganistanie odpowiadały niemal 20 % PKB tego kraju, co sprawia, że afgańskie dzieci są pozbawiane szans na przyszłość, możliwości zdobycia wykształcenia oraz perspektyw stabilnego zatrudnienia i dostępu do usług, takich jak opieka zdrowotna świadczona przez państwo;
- Q. mając na uwadze, że przedsiębiorstwa afgańskie cierpią z powodu wymuszeń ze strony talibów, którzy zmuszają rolników do uprawy opium i nielegalnej działalności wydobywczej;
1. uważa, że Afganistan znajduje się w krytycznym momencie w wyniku zbiegu okoliczności takich jak niestabilna sytuacja wewnętrzna, pogarszająca się sytuacja w zakresie bezpieczeństwa, faktyczny impas w wewnątrzafgańskich rozmowach pokojowych oraz decyzja o wycofaniu wojsk USA i NATO do 11 września 2021 r., co może wywołać nową falę niepewności, osłabić stabilność, spowodować nasilenie się konfliktów wewnętrznych i stworzyć próżnię, którą w najgorszym wypadku wypełnią talibowie; wyraża zaniepokojenie, że stanowiłoby to bardzo niepokojącą perspektywę dla tego kraju oraz dla trwałości społeczno-politycznych osiągnięć i postępów ostatnich dwudziestu lat;
 2. wyraża głębokie zaniepokojenie alarmującym wzrostem przemocy w Afganistanie, w tym celowymi zabójstwami dzieci, kobiet zajmujących różne stanowiska, dziennikarzy i pracowników mediów, nauczycieli, obrońców praw człowieka, przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego, działaczy, lekarzy, urzędników rządowych i przedstawicieli wymiaru sprawiedliwości, oraz kategorię go potępia; wzywa wszystkie strony do natychmiastowego uzgodnienia trwałego i całkowitego zawieszenia broni;
 3. wyraża zaniepokojenie słabością i niestabilnością rządu afgańskiego oraz niezdolnością sprawowania przezeń kontroli nad znaczną częścią kraju, co potęguje skutki przemocy wobec ludności cywilnej; wzywa talibów do natychmiastowego zaprzestania ataków na ludność cywilną i siły krajowe oraz do pełnego poszanowania międzynarodowego prawa humanitarnego; składa najszersze kondolencje ofiarom ataków terrorystycznych i ich rodzinom oraz kieruje do nich słowa wsparcia;
 4. podkreśla konieczność niedopuszczenia do tego, by ziszczył się scenariusz „upadłego państwa”, i ponawia swoje zaangażowanie w proces pokojowy prowadzony pod przewodnictwem Afganistanu i pozostający w jego gestii oraz w odbudowę pokonfliktową jako jedyną wiarygodną drogę do powszechnego i długotrwałego pokoju, bezpieczeństwa i rozwoju; podkreśla, że jest to ważniejsze niż kiedykolwiek wcześniej, ponieważ termin wycofania wojsk USA i NATO zbliża się wielkimi krokami; wzywa Radę, Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ) i Komisję, aby jak najszybciej opracowały i przedstawiły Parlamentowi kompleksową strategię przyszłej współpracy z Afganistanem po wycofaniu oddziałów sojuszników NATO, i apeluje do UE, jej państw członkowskich, NATO i USA, aby aktywnie dążyły do tego celu;
 5. w związku z tym popiera natychmiastowe wznowienie rozmów pokojowych w Ad-Dausze, których celem jest polityczne rozwiązanie konfliktu oraz wynegocjowanie trwałego, ogólnokrajowego zawieszenia broni; podkreśla, że jedynie porozumienie polityczne daje nadzieję na trwały pokój, oraz zaleca, by strony zwróciły się do mediatora zewnętrznego, takiego jak Organizacja Narodów Zjednoczonych, o pomoc w uzgodnieniu politycznego planu działania na rzecz zamożnego Afganistanu; zachęca ESDZ i Komisję, by w bardziej zdecydowany sposób nakłaniały obie strony do udziału w negocjacjach oraz – na życzenie Afgańczyków – zaoferowały wsparcie w zakresie ułatwień i mediacji;
 6. potwierdza, że wynegocjowane porozumienie polityczne prowadzące do pokoju musi opierać się na osiągnięciach gospodarczych, społecznych i politycznych ostatnich dwudziestu lat; podkreśla, że długofalowy rozwój Afganistanu zależeć będzie od odpowiedzialnego podejścia, dobrych rządów, zapewnienia trwałego bezpieczeństwa ludności, w tym ograniczenia ubóstwa, tworzenia możliwości zatrudnienia, dostępu do usług socjalnych i zdrowotnych oraz edukacji, a także od ochrony podstawowych wolności i praw człowieka;
 7. wzywa rząd Afganistanu, aby aktywnie zaangażował parlament afgański we wszystkie odpowiednie procedury, zaprzestał stosowania wszelkich środków uniemożliwiających skuteczną współpracę między rządem a parlamentem oraz zwiększył uprawnienia w zakresie kontroli parlamentarnej, biorąc pod uwagę, że parlament afgański powinien reprezentować różnorodne społeczeństwo afgańskie; podkreśla, że należy stale wspierać organizację wolnych i uczciwych wyborów, zgodnie z międzynarodowymi standardami, wspierać misje obserwacji wyborów w tym kraju oraz zwiększyć przejrzystość wydatków publicznych, tak aby rząd Afganistanu był w pełni odpowiedzialny przed swoimi obywatelami;

Czwartek, 10 czerwca 2021 r.

8. przypomina, że aby wykorzystać osiągnięcia ostatnich dwudziestu lat, państwo afgańskie powinno rzeczywiście zaangażować się w walkę z terroryzmem, ugrupowaniami zbrojnymi, produkcją narkotyków i handlem nimi, a także w zapobieganie tym zjawiskom oraz w eliminowanie podstawowych przyczyn nielegalnej migracji i przymusowych wysiedleń oraz zarządzanie nimi, rozwiązanie problemu niestabilności w regionie, dążenie do eliminacji ubóstwa, zapobieganie radykalizacji prowadzącej do brutalnego ekstremizmu oraz zwalczanie bezkarności naruszeń praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego;

9. wyraża ubolewanie, że przed podpisaniem wspólnej deklaracji w sprawie współpracy w dziedzinie migracji Komisja nie przedstawiła jej Parlamentowi, który w związku z tym nie miał możliwości wyrażenia opinii; wzywa Komisję, aby przeprowadziła ocenę wpływu wspólnej deklaracji w sprawie współpracy w dziedzinie migracji na prawa człowieka;

10. wyraża zaniepokojenie zagrożeniem, jakie terroryzm stanowi dla Afganistanu i regionu, w szczególności stałą obecnością Islamskiego Państwa w Iraku i Lewancie (ISIL – Daisz) i powiązanych z nim podmiotów, w szczególności ISIL Chorasani i Al-Kaidy; przypomina, że aktów terrorystycznych w Afganistanie dopuszcza się wiele stron, w tym talibowie, Al-Kaida i tak zwane Państwo Islamskie; podkreśla rzeczywiste ryzyko większej niestabilności i przemocy po wycofaniu się wojsk USA i NATO; dlatego powtarza, że UE musi pilnie skoordynować działania z zainteresowanymi stronami, w tym z rządem afgańskim i siłami bezpieczeństwa, USA, NATO i ONZ, aby zapewnić jak najpłynniejszą zmianę;

11. potępia wszelką działalność terrorystyczną i wszelkie ataki terrorystyczne w Afganistanie; podkreśla znaczenie skutecznej walki z finansowaniem terroryzmu i likwidacji siatek finansowych wspierających terroryzm; jest bardzo zaniepokojony ustaleniami zawartymi w sprawozdaniu zespołu monitorującego Organizacji Narodów Zjednoczonych, z których wynika, że związki między talibami a Al-Kaidą pogłębiły się, a także jest zaniepokojony ostrzeżeniem, że talibowie sprzeciwią się rozmowom pokojowym i będą zwolennikami przewrotu wojskowego; ponadto przyjmuje do wiadomości doniesienia wskazujące na to, że talibowie aktywnie przygotowują operacje wojskowe na 2021 r.;

12. przypomina, że zrównoważony rozwój wymaga bezpieczeństwa i vice versa; w związku z tym zauważa, że międzynarodowe wsparcie dla Afganistanu po wycofaniu wojsk musi cechować się całościowym podejściem, tak by kontynuowano wsparcie finansowe i techniczne na rzecz bezpieczeństwa, w tym afgańskich krajowych sił obrony i bezpieczeństwa, oraz reform gospodarczych i rozwojowych, ze szczególnym naciskiem na wzmocnienie demokracji, praworządności i praw człowieka, w szczególności w odniesieniu do kobiet, młodzieży i mniejszości;

13. uznaje wartość pracy lokalnych i międzynarodowych organizacji pozarządowych, które zapewniają Afgańczykom usługi, wsparcie i pomoc bez względu na zagrożenia dla bezpieczeństwa; nadal wyraża zaniepokojenie niebezpiecznymi warunkami, w których działają organizacje społeczeństwa obywatelskiego, w tym dziennikarze i obrońcy praw człowieka; apeluje do ESDZ, Komisji i państw członkowskich, aby nadal udzielały znacznego wsparcia społeczeństwu obywatelskiemu oraz kontynuowały dialog z rządem Afganistanu w celu pilnego zmniejszenia przeszkód utrudniających działalność organizacji pozarządowych; wzywa władze afgańskie, talibów i wszystkie inne właściwe podmioty, aby zapewniły bezpieczeństwo lokalnych i międzynarodowych organizacji społeczeństwa obywatelskiego, organizacji pozarządowych i organizacji humanitarnych;

14. apeluje o przeprowadzenie rzetelnego i przejrzystego dochodzenia pod auspicjami ONZ w sprawie niedawnego ataku na szkołę dla dziewcząt, w którym zginęło 85 osób, głównie dziewcząt w wieku 11–17 lat, a także w sprawie ataku z 12 maja 2020 r. na oddział położniczy szpitalu Dasht-e Barchi w Kabulu, gdzie pracują Lekarze bez Granic; apeluje do ESDZ, Komisji i państw członkowskich, aby rozważyły wezwanie Rady Praw Człowieka ONZ do powołania komisji śledczej, która zbada poważne naruszenia międzynarodowego prawa humanitarnego w Afganistanie;

15. zaznacza, że bezkarność i korupcja nadal poważnie utrudniają poprawę koordynacji w dziedzinie bezpieczeństwa, świadczenie usług publicznych i reformę gospodarczą; z zadowoleniem odnotowuje, że w listopadzie 2020 r. w Afganistanie utworzono Komisję Antykorupcyjną, aby wdrożyć nowo przyjętą strategię antykorupcyjną, oraz apeluje do ESDZ i Komisji o utrzymanie wysokiego poziomu wsparcia UE na rzecz zwalczania korupcji w tym kraju;

16. podkreśla, że wsparcie UE nadal będzie uzależnione od utrzymania i wykorzystania osiągnięć ostatnich dwudziestu lat, od skutecznego wzmocnienia pluralistycznych i odpowiedzialnych rządów, wzmocnienia instytucji, pluralizmu demokratycznego, praworządności, zwalczania korupcji, wzmocnienia niezależnych mediów, praw człowieka i podstawowych wolności wszystkich Afgańczyków, zwłaszcza kobiet, dzieci i wszystkich osób należących do mniejszości i grup ryzyka; przypomina, że prawo dziewcząt do edukacji, które jest wielkim osiągnięciem ostatnich dwudziestu lat, powinno

Czwartek, 10 czerwca 2021 r.

być bezsporne; podkreśla, że do pomiaru poczynionych postępów oraz skutecznego i przejrzystego wykorzystania funduszy europejskich niezbędne są jasne wartości odniesienia i mechanizmy monitorowania;

17. podkreśla, że należy bezwzględnie utrzymać postępy w dziedzinie praw kobiet w Afganistanie poczynione w ciągu ostatnich 20 lat; przypomina o udziale kobiet w rozmowach pokojowych po stronie rządu afgańskiego i podkreśla, że prawa kobiet nie mogą być przedmiotem kompromisów w procesie pokojowym; podkreśla, że w negocjacjach należy poruszyć również kwestię postępów w zakresie praw kobiet w tych częściach kraju, które pozostają poza kontrolą rządu; apeluje o większą reprezentację organizacji kobiecych i o prowadzenie z nimi pełnych konsultacji w trakcie rozmów; podkreśla, że pełny udział kobiet w fazie po odbudowie oraz w życiu politycznym i obywatelskim w Afganistanie jest podstawowym warunkiem trwałego pokoju, bezpieczeństwa i rozwoju; wzywa ESDZ, Komisję i państwa członkowskie, by w dalszym ciągu wspierały wzmocnienie pozycji kobiet jako kluczowy warunek stałej pomocy finansowej dla tego kraju;

18. głęboko ubolewa, że kobiety i dziewczęta nadal spotykają się z poważnymi problemami, w tym z przemocą domową, przemocą seksualną i przemocą ze względu na płeć, przymusowymi małżeństwami, a także ograniczonym dostępem do opieki zdrowotnej; podkreśla, że postępy w tych dziedzinach muszą pozostać wśród czołowych priorytetów UE; z zadowoleniem przyjmuje finansowane przez UE projekty wspierające wzmocnienie pozycji kobiet i ich udział w podejmowaniu decyzji;

19. ponownie podkreśla, że stałe wsparcie ze strony UE jest niezbędne, aby pomóc Afganistanowi w walce z pandemią COVID-19, zapewnić Afgańczykom szczepionki i pomóc w organizowaniu kampanii szczepień;

20. podkreśla, że istotne jest, by zająć się pilnymi zagrożeniami dla bezpieczeństwa żywnościowego wynikającymi ze zmiany klimatu, susz i pandemii COVID-19; wzywa UE, aby wywiązała się z zobowiązań podjętych podczas konferencji darczyńców na rzecz Afganistanu w 2020 r., oraz apeluje do ESDZ i do DG ECHO (Dyrekcja Generalna ds. Europejskiej Ochrony Ludności i Pomocy Humanitarnej, Komisja Europejska), aby pełniły przewodnią rolę i zlikwidowały lukę w finansowaniu, tak by zagwarantować terminową mobilizację i koordynację pomocy żywnościowej w celu zażegnania groźby braku bezpieczeństwa żywnościowego; wzywa wszystkich darczyńców, aby utrzymali lub zwiększyli pomoc humanitarną, w szczególności wkład w afgański system opieki zdrowotnej i promowanie dostępu afgańskich kobiet i dziewcząt do opieki zdrowotnej;

21. przypomina, że wpływ upraw maku lekarskiego sięga poza granice Afganistanu, do krajów ościennych i do Europy, do której głównie trafia heroina produkowana w Afganistanie; podkreśla, że rząd Afganistanu musi zintensyfikować wysiłki na rzecz przeciwdziałania temu zagrożeniu, i przypomina, że potrzebne są długoterminowy rozwój rolnictwa i pomoc w tworzeniu pewnego zatrudnienia i źródeł dochodów innych niż produkcja opium; zauważa, że jest to niezbędny krok w kierunku rozwiązania problemów takich jak nielegalny handel narkotykami, pranie pieniędzy i finansowanie terroryzmu;

22. zwraca uwagę na potencjał wzrostu gospodarczego Afganistanu wynikający ze zrównoważonego wykorzystania zasobów naturalnych tego kraju; podkreśla, że europejska pomoc na rzecz rozwoju infrastruktury mogłaby przynieść korzyści Afgańczykom, zapewniając miejsca pracy i zasoby na potrzeby krytycznych usług publicznych oraz gwarantując ochronę środowiska;

23. podkreśla, że należy wykorzystać fundusze europejskie do inwestowania w poprawę połączeń regionalnych, aby ułatwić handel i tranzyt, dzięki którym Afganistan mógłby zdobyć środki niezbędne do wzrostu gospodarczego;

24. przypomina, że Afganistan nie ma dostępu do morza, a jego położenie sprawia, iż łączy Azję z Bliskim Wschodem; uznaje, że wsparcie oraz pozytywna współpraca z sąsiadującymi krajami Azji Środkowej i regionalnymi mocarstwami, zwłaszcza Chinami, Iranem, Indiami, Rosją i Pakistanem, to elementy nieodzowne dla stabilizacji, rozwoju i efektywności gospodarczej Afganistanu; wzywa ESDZ i państwa członkowskie do zintensyfikowania dialogu z państwami sąsiadującymi z Afganistanem; podkreśla kluczową rolę tych krajów w stabilizacji Afganistanu i w niedopuszczeniu do tego, aby kraj ten pogrążył się w chaosie po wycofaniu zagranicznych oddziałów wojskowych; podkreśla potrzebę zwiększenia koordynacji między UE a Stanami Zjednoczonymi w kwestiach dotyczących Afganistanu w celu utrzymania w jak największym stopniu ich ważnej roli w Afganistanie;

25. przypomina o odpowiedzialności rządów państw wycofujących swoje oddziały z Afganistanu za ochronę, a w razie potrzeby za wydanie wiz miejscowym pracownikom, w szczególności tłumaczom, którzy wspierali działania tych państw i których życie może być obecnie poważnie zagrożone, a także za ich repatriację; apeluje, by każdą decyzję w tym względzie poprzedzała szczegółowa ocena indywidualna, w pełni uwzględniająca wszystkie aspekty kwalifikowalności i bezpieczeństwa;

Czwartek, 10 czerwca 2021 r.

26. wzywa ESDZ, Komisję i państwa członkowskie, by zapewniły bezpieczeństwo europejskich sił zbrojnych i europejskiego personelu w Afganistanie, a także pracowników miejscowych obecnie lub w przeszłości pracujących dla przedstawicielstw państw członkowskich lub delegatury UE w tym kraju; zwraca się do ESDZ i Komisji o wkład w finansowanie wzmocnionej strefy bezpieczeństwa, aby zapewnić obecność dyplomatyczną po wycofaniu wojsk;

27. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodzącemu Komisji i wysokiemu przedstawicielowi Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, specjalnemu wysłannikowi Unii Europejskiej w Afganistanie, rządowi i parlamentowi państw członkowskich oraz rządowi i parlamentowi Islamskiej Republiki Afganistanu.
